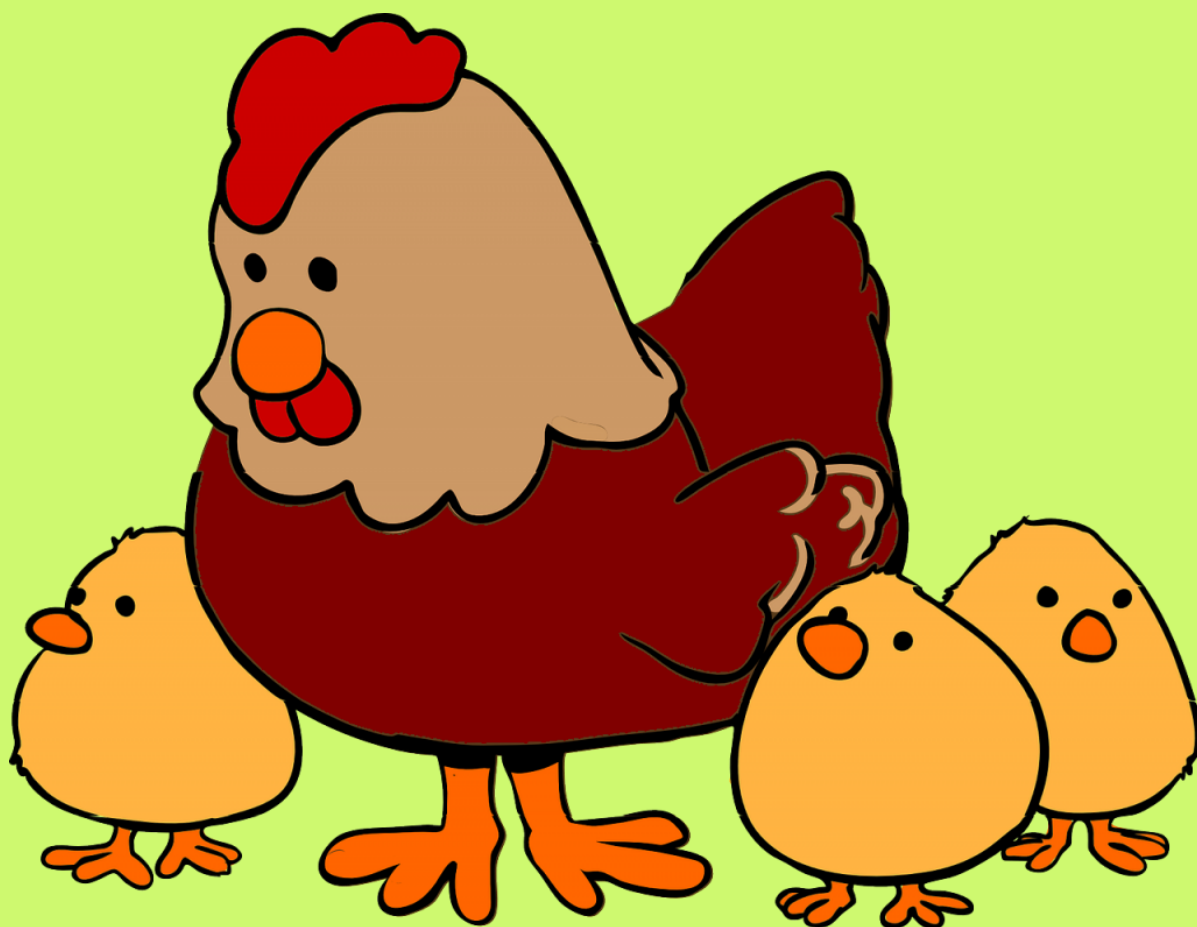

Mala rdeča kokoška

Mala rdeča kokoška je živela na kmetiji skupaj s svojimi piščančki, gosko in račko. Nekega dne, ko je s svojimi piščanci po dvorišču brskala za črvi, je našla pšenično zrno. Zvedela je, da pšenično zrno lahko posadi in da bo z njega zrastle pšenice. Zrno je odnesla do ribnika, kjer sta se goska in račka namakali in čofotali.

“Kdo bo posadil zrno?” je vprašala.

“Jaz ne bom,” je rekla goska.

“Jaz ne bom,” je rekla račka.

“Potem bom pa jaz,” je rekla mala rdeča kokoška in zasadila zrno pšenice.

Pšenico je pridno zalivala in skrbela zanjo in ko je bila zrela, je rekla: “Kdo bo požel pšenico?”

“Jaz ne bom,” je rekla goska.

“Jaz ne bom,” je rekla račka.

“Potem bom pa jaz,” je rekla mala rdeča kokoška in je vzela srp ter požela pšenico in jo spravila v veliko vrečo. Vreča je bila polna zrn, ki jih je bilo treba zmleti v moko.

Odšla je do račke in goske in vprašala: “Kdo bo žito nesel v mlin?”

“Jaz ne bom,” je rekla goska.

“Jaz ne bom,” je rekla račka.

“Potem bom pa jaz,” je rekla mala rdeča kokoška in nesla pšenico v mlin. Mlinar je zmlél pšenico v belo moko in jo dal v vrečo.

Ko je mala rdeča kokoška prinesla moko domov, je rekla: “Kdo bo iz moke spekel kruh?”

“Jaz ne bom,” je rekla goska.

“Jaz ne bom,” je rekla račka.

“Potem bom pa jaz,” je rekla mala rdeča kokoška in z moko odšla v kuhinjo. Iz moke, soli, kvasa in vode je zamesila testo. Ko je vzšlo, ga je razdelila na tri hlebčke in dala v toplo peč. Iz kuhinje je čez nekaj časa začelo lepo dišati, saj je kruh bil pečen.

Mala rdeča kokoška je vzela kruh iz peči in ga odnesla ven ter vprašala: “Kdo bo jedel ta kruh?”

“Jaz bom,” je rekla goska.

“Jaz bom,” je rekla račka.

“Ne, pa ne bosta”, je rekla mala rdeča kokoška. “Sama ga bom jedla. Ko-koo-daaak. Kokodaaak!” je poklicala svoje piščančke in vsi skupaj so začeli veselo zobati slasten kruh.

Ljudska pravljica